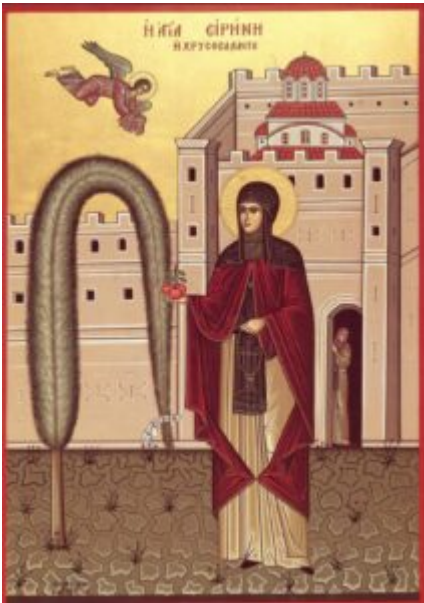

Χαιρετισμοί εις στην Οσία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου

Ἦχος γ. Θείας πίστεως.

Σκάμμα ἔνθεον ἐπιποθοῦσα, δόξαν ῥέουσας ὑπεριδοῦσα, δι ἀσκήσεως ὁσία ἐκλάμπασα, ὡς οὖν Εἰρήνη τυχοῦσα τοῦ πόθου σου, ἐν ὁμονοίᾳ ὑμᾶς διαφύλλαττε, ἀξιάγαστε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῇ Ἠγουμένη μοναχῇ τὰ νικητήρια, ἡ λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφει σοι ἡ χώρα σου, Εἰρήνη. Ὅπως ἔχουσα τὸ Γένος ἀπροσμάχητον, ἐκ δολίων καὶ δαιμόνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζωμεν Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Ἄγγελος ἐπιστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθης, εἰπεῖν τῇ Εἰρήνῃ τὸ χαῖρε (ἐκ γ) καὶ σὺν τῇ ἀνεκκάλῳ σου φωνῇ, αἰωρούμενον Σὲ θεωρῶν, Ἄγγελε, ἐξίστατο καὶ ἤδετο ἀκούειν παρὰ σοὶ τοιαῦτα

Χαῖρε, δι ἧς ἡ μονὴ αὐγάζει

χαῖρε, δι ἧς ἡ ἀρά στενάζει.

Χαῖρε, τῶν πεσόντων ψυχῶν ἡ ἀνάκλησις

χαῖρε, τῶν δαιμόνων τοῦ σκότους ἡ πάταξις.

Χαῖρε, ὕψος δυσδιάκριτον ἀνθρωπίνοις στοχασμοῖς

χαῖρε, βάθος ἀψηλάφητον ἀπιστούντων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ἠρνήθης βασιλέων καθέδρας

χαῖρε, ὅτι ἐδέξω, τὸν λυτρούμενον πάντας.

Χαῖρε, λαμπὰς φωτίζουσα σκότος

χαῖρε, αὐγὴ ἐμπλέου ἐ- λάμπειως.

Χαῖρε, δι ἧς καταργεῖται ἡ φθίσις

χαῖρε, δι ἧς δυναμοῦται ἡ πίστις

Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Βλέπουσα ἡ Ὁσία ἑαυτὴν ἀναξίαν, φησὶ τῷ Ἀγγέλῳ θαρσαλέως τὸ λευχεῖμον
Σου τῆς στολῆς, ὡς κατευφραῖνόν μου τῆ ψυχῇ φαίνεται ἀρρήτων γὰρ νοήσεων
τὴν μύησίν πῶς λέγεις, κράζων Ἀλληλούια.

Γνώσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ Εἰρήνη ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λευχειμονοῦντα
Ἐξ ἀπείρων λογισμῶν, ἰόν πῶς ἐστὶν ἐξαχθῆναι δυνατόν, λέξον μοι Πρὸς ἦν
ἐκεῖνος ἔφησεν ἐνθέως, νῦν προσαύδων οὕτω

Χαῖρε, βουλῆς ἀγαθῆς ἡ μήτηρ χαῖρε, σιγῆς ἀσκουμένων ἡ πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ ἐφύμνιον χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ
παλάτιον.

Χαῖρε, τέττιγξ λιγυρόφθογγε, ἡ ὕμνοῦσα τὸν Θεὸν

χαῖρε, μοῦσα συναγείρουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν.

Χαῖρε, παρὰ Ἀγγέλου πολυτρόπως ἠγηθεῖσα

χαῖρε, τῶν δαιμόνων τὸ θράσος τηροῦσα.

Χαῖρε, τὸ Φῶς ἀσμένως δοξάσασα

χαῖρε, τὸ πῶς ἰδρῶσιν τιμήσασα.

Χαῖρε, σοφῶν ἢ ὑπερβάλλουσα γνῶσις

χαῖρε, πιστῶν ἢ ἀκατάληπτος φέξις

Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Δύναμις τοῦ Ἡδίστου, ἐπεκάλυψε τότε πρὸς νύμφευσιν τῆ Εἰρηνωνύμῳ καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης ψυχὴν, ὡς ἀγρὸν ἀνέδειξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θαμίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ἄδειν οὕτως Ἀλληλούια.

Ἔχουσα θεοτρόπον ἢ Εἰρήνην, τὸν βίον, ἀνέδραμε πρὸς Ἰωαννίκιον Ὁ δὲ ὄσιος ἐκεῖνος εὐθύς, ἐπιγνώσ τὸν ταύτης ὀρισμόν, ἔ- λεγεν Ὑπαγε τέκνον ὕπαγε, πορεύου πρὸς τὴν Κωνσταντίνου

Χαῖρε, βλαστὲ Καππαδόκων κλῆμα

χαῖρε, καρπὲ ὀρθοδόξων κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργέ γεωργοῦσα ἀσκητρίας

χαῖρε, σκηνοργέ αἰωνίους ἐγείρουσα οἰκίας.

Χαῖρε, ἄρουρα γλυκαίνουσα τὰς καρδίας τῶν πιστῶν

χαῖρε, τράπεζα χρυσόπεζα φεγγοβόλων γλυκασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι νυμφῶνα τῶν ψυχῶν εὐτρεπίζεις

χαῖρε, ὅτι λιμένα ναυαγῶν καταρτίζεις.

Χαῖρε, πιστῶν πρεσβείας θυμίαμα

χαῖρε, μετανοούντων τό στήριγμα.

Χαῖρε, Ταξιαρχῶν ἡ εὐλογία

χαῖρε, ἡ βροτῶν πρὸς Θεὸν ἰκεσία

Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν πονηρῶν, ὁ ἄφρων κοσμικὸς ἐ- πειράχθη, ἔρωτι
μανικῶς τετρωθεὶς, ἐκπληρούμενον δὲ ἔτι ὑπονοῶν, ὁ τάλας τυχῶν τῆς σῆς
ἀντιλήψεως, γοερῶς ἔφη Ἀλληλούια.

Ἦκουσαν ἀποροῦντες, Καππαδόκων οἱ δῆμοι, τὴν ἔκπαγλον μορφήν τῆς Εἰρήνης
καὶ τιμῶντες αὐτὴν ὡς Αὐγοῦσταν, ὑμνοῦσιν πλὴν ταύτην ὡς παστοῦ ἔνοικον,
ἐν τῇ μονῇ ὁσίως καταλεχθείσαν, ἣν ὁρῶντες εἶπον

Χαῖρε, σεμνὴ τῆς μονῆς Μήτηρ

χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν ἀμνάδων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν φυλακτῆριον

χαῖρε, παραδείσου μονῶν εἰσιτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συνευφραίνεται τῇ γῆ

χαῖρε, ὅτι τὰ ἐ- πίγεια συμπορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν ἀσκουμένων τὸ ἔκθαμβον πρᾶγμα

χαῖρε, τῶν ταλαιπώρων τὸ ἀτίμητον θαῦμα.

Χαῖρε, σεμνὸν μοναζόντων καύχημα

χαῖρε, τερπνὸν προσκυνητῶν ἄγαλμα.

Χαῖρε, δι ἧς ὁ Ἄδης ἐπικράνθη

χαῖρε, δι ἧς ὁ λαὸς ἐγλυκάνθη

Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Θεοδρόμον μητέρα, ἐξελέξαντες πάντες, εὐσεβῶς ὑπετάχθησαν γνώμη καὶ

ἀσμένως ποιοῦντες εὐχάς, τῷ Θεῷ ἠϋρέστουν κραταιῶς πάραυτα καὶ βία τῷ
βίῳ θήσαντες, ἐθάῤῥησαν οὕτω βοῶντες Ἀλληλούια.

Ἴδον κόραι παρθένοι, ἐν χερσὶ τῆς Εἰρήνης, τριάδα μήλων ἐ-
χούσης θείων παραδείσου ὡς δῶρα κλυτά, νοοῦντες ἀγλαὰ ἔκραζον συντόνως βοῶσαι, καὶ
γουννοῦσθαι τῇ καθηγουμένη

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου νύμφη

χαῖρε, Ἡοῦς ἠριγένειον ἦμαρ.

Χαῖρε, τῆς πλάνης τὸν ὄλεθρον τήξασα

χαῖρε, τῆς παστάδος τὰς νύμφας στολίζουσα.

Χαῖρε, κοίρανον μισάνθρωπον ἐκβαλλοῦσα τῆς μονῆς

χαῖρε, ὄρχαμον οἰκτεῖρμονα προσκυνήσασα Χριστὸν.

Χαῖρε, τὰς ἀκολάστους καθελοῦσα μαγείας

χαῖρε, τοῦ διαβόλου καταργοῦσα τὰς μαγγανείας.

Χαῖρε, τὸ ἄητον θάρσος ἔχουσα

χαῖρε, καταλυγρὰ ἄχεα τέμνουσα.

Χαῖρε, πιστῶν πυροφόρε ἄρουρα

χαῖρε, κλυτῶν ἐθνέων ἐρκόπεζα

Χαίρε, νύμφη Χριστόνυμφε.

Κήρυκες ἑωσφόροι, οἱ θρασύτατοι μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα
ὑποκύψαντές σοι τῇ εὐχῇ καὶ σφαδάζοντες ὡσεὶ συ-
ῶν ἔθνεα, πατέρων
Καππαδόκων τῇ μεσιτεία, ἐξαπίνης ἐξέδραμον Ἀλληλούια.

Λάμπας ἐν Βυζαντίῳ, αὐγάς τῆς Τρισηλίου καὶ κρημνίσας τοῦ σκότους τὸ
κράτος τὰ γὰρ ξόανα τούτου, ἔφριξαν Εἰρήνη, ἐπιγνῶντες σὲ ὡς ἰσχὺν
πανερούκακον οἱ δὲ διὰ σοῦ σωθέντες, ἐβόων πρὸς σὲ πανευφροσύνως

Χαῖρε, βρισάρματε καὶ ὄβριμόθυμε

χαῖρε, δορυσθενές καί καρτερόχειρε.

Χαῖρε, ἐν ἧ τρία διαπάντως πάρεστιν

χαῖρε, ἀγρυπνίαν, νηστείαν καὶ χαμευνίαν στέργουσαν.

Χαῖρε, δολιχοδείρων κελεύθων αἶδιον πέρας

χαῖρε, νοητῆς πορείας, ἀρίδηλον γέρας.

Χαῖρε, πύρινον κλέος καὶ πιστῶν ἢ λαμπρότης

χαῖρε, ἠλακωμόρων κυνῶν ἢ διώκτης.

Χαῖρε, πηγῆ διψόντων ἄκρητον νᾶμα

χαῖρε, ἀλκῆ αἰτούντων ἄμβροτον βρῶμα.

Χαῖρε, ἡ τυτθὸς θηλαζόντων Αἶμα

χαῖρε, ἡ τροφὸς ἐσθιόντων Σῶμα

Χαῖρε, νύμφη Χριστόνυμφε.

Μέλλοντος ἡγεμόνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ λυμεῶνος, προεφήτευσας καὶ ἔφης οὕτω, ἔσσεσθαι γινώσκοντες, ὅτι μέλλειν αὐτὸν θνήσκειν διόπερ ἐξεπλάγησαν πικρῶς καὶ οὕτω ἄχεα μογερὰ στονόωντες ἔλεγον Ἀλληλούια.

Νέαν ἔδειξας κτίσιν, φιλομόναχόν τινα νεανίαν, ἐτοιμασθῆναι προλέγουσα δεόντως ὡς ἐκ βροτείας βλαστήσας γαστρός, παλιντρόπως δεῖ ἀπελθεῖν ὡς μὴ ἄμβροτος ὃς νεῦμα δὲ τοῦτο νοήσας, βεβόηκεν στενάξας βαθέως

Χαῖρε, τὸ ἄνθος Καππαδοκίας

χαῖρε, τὸ στέφος τῆς Καισαρείας.

Χαῖρε, ἀναπαύσεως ἡμᾶρ μηνύουσα

χαῖρε, ἀναστάσεως κρίσιν προλέγουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, πεφυτευμένον ἐν τῇ γῆ

χαῖρε, ξύλον ἐπουράνιον, πεπηγμένον ἐν τρυφῇ.

Χαῖρε, ὁδηγὲ κλυτὰ μήδεα προγνοῦσα

χαῖρε, χορηγὲ κλητὰ ἔθνεα καλοῦσα.

Χαῖρε, κρίσεως δεινῆς δυσώπησις

χαῖρε, φύσεως στρεπτῆς διόρθωσις.

Χαῖρε, θῶραξ ἀλεξιπληγε ὀϊστῶν

χαῖρε, ζῶμα πανσωτήριον γυμνῶν

Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Ξένον φάμα ἀκούσας, ἔξανέστη διόλου, ὁ ἐν δόμοις κατακείμενος βασιλεὺς
φαντασίαν σὲ ὡς ὀρῶν ἀπατηλήν, ὄναρ τε δύσπιστον καὶ μωρὸν ὡς δεδορκώς,
ἐφώνισε σφαλίσαι τὰς αἰπύλας θύρας, ἐν τρόμῳ Ἀλληλούια.

Ὅρχαμε λαῶν, ἄκουσον λόγον ἐμὸν καὶ ἀπόλλυσον ὃν ἀδίκως ἔχεις
κρατούμενον ἐν εἰρκτῇ συκοφάντησις γὰρ ψευδῆς, οὐ παράβασις δὲ ἀληθῆς
γένονεν καὶ θάμβει ὡς, Εἰρήνη στερχθεῖς, ταρβῶν ἐβόα, ἀδυεπῶς

Χαῖρε, χρυσέα θυγάτηρ εὐῶπα

χαῖρε, ὀρθὸν λυτρωτήριον ἔπος.

Χαῖρε, συκοφαντούντων ἀρίδηλος ἐρυννὶς

χαῖρε, ἐλεούντων τανύπτερος ἐλπὶς.

Χαῖρε, ἄμεινον πρόσταγμα, ὡς πάντα λέγειν ἃ φρονεῖν

χαῖρε, ῥῆμα τὸ πανάριστον, ἐφ' οἷς γὰρ φρονεῖν, μὴ σιγᾶν φιλεῖν.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς αὐτὸ ἀγαγοῦσα

χαῖρε, ἡ βασιλείαν καὶ δουλείαν ζευγνύσα.

Χαῖρε, δι ἧς ἐλύθη παράβασις

χαῖρε, δι ἧς ἐφεύχθη ἀρά θανάσιμος.

Χαῖρε, ἡ κλείς καὶ εἰρκτῆς σωτηρία

χαῖρε, κρηπίς τρισηλίου πρεσβείας

Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἀσκήσεως ἔργον τὰ γὰρ ἄνθρωποις ἀρεστά, ἐθεώρει πάνυ μισητὰ σκύβαλα, παρὰ σοί, Εἰρηνώνυμε, φρονοῦσα εἰσέτι, ὅτι χρόνος δίκαια δείκνυσιν Ἀλληλούια.

Ῥήτορας πολυστόμους, ὡς νηπίους ἀφώνους, βοῦν γὰρ ἐπὶ γλώσσης φερόντων καὶ λοιδοροῦντες γὰρ λέγουσι, πῶς μὲν ὡς Αὐγοῦστα ἐκλήθης καὶ τὰ θεῖα πῶς ἐμυήθης ἡμεῖς δὲ τὸ σωτήριον θαυμάζοντες, ἀγλαῶς σοι βοῶμεν

Χαῖρε, χρυσοῦν μυροδοχεῖον

χαῖρε, χαρᾶς Θεοῦ σεμνεῖον.

Χαῖρε, πολυσόφους ἀσόφους δεικνύουσα

χαῖρε, πολυλόγους βαττολόγους τεκμαίρουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐπικράνθησαν τῆς τρυφῆς οἱ φοιτηταὶ

χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῆς μέθης αὐληταὶ.

Χαῖρε, τῶν βασιλέων τὰς πλοκάς διασπῶσα

χαῖρε, τῶν πενόντων τὰς φωνὰς ἀκουῶσα.

Χαῖρε, πηλοῦ σκοτίαν ἐκπλύνουσα

χαῖρε, ἀγροίκους γνησίως διδάσκουσα.

Χαῖρε, ἀρνὰς θηλαζόντων ἀμνίων

χαῖρε, σταθμὲ οὐρανίων ποιμνίων

Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Σέλας ἄδυτον στέργειν, διακαῶς τε ποθοῦσα, μονήρην βίον ἐ- ξέλεξας ἀσκητικῶς δὲ διάγουσα, ἐπὶ γῆς, νῦν ἐν αὐλαῖς οὐρανόις κατοικεῖς ὁμοίως γὰρ τοὺς ὁμοίους καλοῦσα, σοὶ τε βοῶμεν Εἰρήνη Ἀλληλούια.

Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων ἡγουμένη Εἰρήνη καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ καταφευγόντων ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνέδειξε σὲ Ποιητής, ἄμαχον οἰκήσας ἐν τῇ μάνδρα σου καὶ πάντας σοὶ προσφωνεῖν διδάξας

Χαῖρε, τὸ γέρας τῆς παρθενίας

χαῖρε, τὸ πέρασ τῆς εὐκοσμίας.

Χαῖρε, τῆς μονῆς νοητῆ ἀγαλλίασις

χαῖρε, ἡ ἀξία πνευματικῆς μητρότητος.

Χαῖρε, σύ γὰρ ἐξανέστησας τοὺς πεπτωκότας γοερῶς

χαῖρε, σύ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς πεπλανημένους ἐν ὁδῷ.

Χαῖρε, ἡ τὸν παλαμναῖον ἰφθίμως κατανικοῦσα

χαῖρε, ἡ τὸν Ναζωραῖον ἀλκίμως ὁμολογοῦσα.

Χαῖρε, ἀμνὰς ἀμώμου νυμφεύσεως

χαῖρε, πολλοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, σεμνῶν κουροτρόφε παρθένων

χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων

Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Ὑμνοὶς πρόπαν ἡδίστοις, συνευφραίνεσθαι πᾶσι, τοῖς ἄμυδις ἅμα

συνερχομένοις ἰσαρίθμους δὲ τῇ ψάμμῳ ἄγαν μεμετρημένοις, σύ δὲ Εἰρήνη Ὅσια, οὐδὲν τελοῦσα ἄξιον ὧν ἔτυχας δωρε- ὦν παρὰ Κυρίου, σεμνῶς οἰομένη Ἀλληλούια.

Φωτοφόρον φρουκτωρίαν νοημάτων φανεῖσαν, ὀρῶμεν σὲ ὅσια Εἰρήνη ὡς γὰρ ἄκηλον πέλουσα φῶς, ὀδηγεῖς πρὸς νόησιν θεϊκὴν ἅπαντας, πυρὶ τὸν νοῦν χρυσίζουσα, μολπῇ δὲ ὑμνουμένη ταῦτα

Χαῖρε, ἀκτὶς νοερᾶς προσευχῆς

χαῖρε, ῥιπὶς μυστικῆς σιωπῆς.

Χαῖρε, στεροπή τὰς ψυχὰς διαυγάζουσα

χαῖρε, ὡς βροντὴ ταραχὰς διαθλάττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν περίλαμπρον διαχέεις ἀύγασμόν

χαῖρε, ὅτι τὸν πολύδινον διανέμεις ἁγιασμόν.

Χαῖρε, τῆς μετανοίας ἐδραιούσα τὸν τύπον

χαῖρε, τῆς ἁμαρτίας καθελοῦσα τὸν οἶκον.

Χαῖρε, νιπτῆρ ἐκνίπτων ὄνειδισιν

χαῖρε, κρατῆρ κερνῶν εὐώνησιν.

Χαῖρε, ὀσμὴ ἀσκητῶν εὐωδίας

χαῖρε, βιοτὴ μυστικῆς ἡσυχίας

Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Χάριν πᾶσι ἐκζητήσασα, ἁμαρτάδων θαμέων, ὁ πάντων χρεολύτης ἀνθρώπων συνεχώρησεν διὰ σοῦ, τὰς τῶν σοί προστρεχόντων πάμπολλα πταίσματα καὶ σχίσας τὰ χρεώγρφα, ὑμνεῖται παρὰ πάντων αὐθις Ἀλληλούια.

Ψάλλοντές σοι τὸν ὕμνον, χαιρετοῦμεν σὲ πάντες, ὡς Πνεύματος ἁγίου ναόν,

ὄσια Εἰρήνη ἐν τῇ σῆ γὰρ οἰκῆσας μονῆ, ὁ συνέχων πάντα τῇ δρακὶ Κύριος,
ἠγίασεν, ἐδόξασεν αὐτήν, ἐδίδαξεν τὲ καὶ βοᾶν σοι πάντας

Χαῖρε, ἀμνάς Ἰωάννου Θεολόγου

χαῖρε, ὄσια ὀσίων μητέρα.

Χαῖρε, Ἀρχαγγέλων σεμνεῖον τὸ πύρινον

χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸ οἰκεῖον καύχημα.

Χαῖρε, κόσμημα διάχρυσον ἡγεμόνων εὐλαβῶν

χαῖρε, ἄκουσμα τεράστιον ἀεννάων γενεῶν.

Χαῖρε, τῆς πολιτείας ὁ ἐρύκακος θοῦρος

χαῖρε, τοῦ παραδείσου τὸ ἀτελεύτητον ἥμαρ.

Χαῖρε, δι ἧς κύπτουσι Κυπάρισσοι

χαῖρε, δι ἧς πίπτουσι ἀχάριστοι.

Χαῖρε, σαρκὸς τῆς ἐμῆς ἰατρεία

χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς πολιτεία

Χαίρε, νύμφη Χριστόνυμφε.

Ὡ πανύμνητε Μητέρα, ἡ εὐροῦσα τὸν πάντων Ἁγίων Ἀγιότατον Λόγον (ἐκ γ)
δεξαμένη τοὺς νῦν χαιρετισμούς, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι διαβολὰς ἅπαντας καὶ τῆς
ἀσπέτου λύτρωσαι θλίψεως, τοὺς συμβοῶντας Ἀλληλούια.

Ἄγγελος ἐπιστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθης, εἰπεῖν τῇ Εἰρήνῃ τὸ χαῖρε καὶ σὺν τῇ
ἀνεκκλάω Σου φωνῆ, αἰωρούμενον Σὲ θεωρῶν, Ἄγγελε, ἐξίστατο καὶ ἤδετο
ἀκούειν παρὰ Σοὶ τοιαῦτα Χαῖρε, δι ἧς ἡ μονὴ ἀυγάζει χαῖρε, δι ἧς ἡ ἀρά
στενάζει.

Χαῖρε, τῶν πεσόντων ψυχῶν ἡ ἀνάκλησις

χαῖρε, τῶν δαιμόνων τοῦ σκότους ἡ πάταξις.

Χαῖρε, ὕψος δυσδιάκριτον ἀνθρωπίνοις στοχασμοῖς

χαῖρε, βάθος ἀψηλάφητον ἀπιστούντων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ἡρνήθης βασιλέων καθέδρας

χαῖρε, ὅτι ἐδέξω, τὸν λυτρούμενον πάντας.

Χαῖρε, λαμπὰς φωτίζουσα σκότος

χαῖρε, αὐγὴ ἐμπλέου ἐλάμψεως.

Χαῖρε, δι ἧς καταργεῖται ἡ φθίσις

χαῖρε, δι ἧς δυναμοῦται ἡ πίστις

Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι Χαίρε, Νύμφη Ἀνούμφευτε. Τῆ Ἠγουμένη μοναχῆ τὰ νικητήρια, ἡ λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφει σοι ἡ χώρα σου, Εἰρήνη. Ὅπως ἔχουσα τὸ Γένος ἀπροσμάχητον, ἐκ δολίων καὶ δαιμόνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζωμεν

Χαίρε, νύμφη Χριστόνουμφε.

Τό τρισάγιον. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐλαβῶς γουνομένῳ, Εἰρήνη σεμνή προτιμήσασα, τὰ τῶν δαιμόνων κατέρρῳαξας τεχνάσματα, μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα θέοφρον, ἀνδρειοφρόνως ἐμβλέπουσα ἀεὶ, τῶν αἰωνίων καὶ θείων τὴν ἀπόλαυσιν.

Κύριε ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

Ἱερεὺς

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Καὶ σῶσον καὶ βοήθησον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῆ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῆ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον γενόμενον ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῆ μητρικῆ σου παρῤῥησία χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί, παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξη με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτεριχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα ἐν δὲ τῆ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορ- ῥήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον

ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἵπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εὐχὴ εἰς τὸν φύλακα Ἄγγελον.

Ἄγιε Ἄγγελε, ὁ ἐφεστῶς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ ταλαιπώρου μοῦ ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἀμαρτωλόν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου. Μὴ δώῃς χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι κατακυριεύσαι μου τῇ καταδυναστείᾳ τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος. Κράτησον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρὸς μου, καὶ ὁδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ναί, Ἄγιε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοὶ ἔθλιψα πάσας τὰ ἡ-μέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ εἴ τι ἥμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν σκέπασόν με ἐν τῇ παρούσῃ νυκτὶ καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινὶ ἀμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν. Καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ Αὐτοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδείξαι με δοῦλον τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ. Εὐλογημένη Σύ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν (εκ γ).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ).

Εὐλόγησον.

Ἀπόλυσις.

Δι εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Δίστιχον.

Εἰρήνη, Δημητρίῳ πανοικεῖ, τὸν σὲ χαιρετισμοῖς ἐξυμνοῦντα, ἰοβολίων δολίων, λύτρωσαι.